

# El mite d'en Narcís

Adaptació d'E.P.R.

Fa molt temps, a l'antiga Grècia, hi vivia un jove pastor molt atractiu. Aquell noi es deia Narcís.

No hi havia cap noia que pogués enamorar-lo. Ni tan sols la deessa Eco va poder conquerir el seu cor.

Un dia passejant prop d'un rierol, va voler beure i en atansar-se a l'aigua, va poder contemplar una imatge que el va deixar atònit. Damunt la superfície de l'aigua s'hi veia la cara d'un noi d'una bellesa inigualable.

Ell en va quedar meravellat i va intentar parlar-hi, però a l'aigua només veia com aquell preciós rostre també obria la boca, però sense dir-li res.

En Narcís va allargar el braç per tocar-lo, i aquell noi també va allargar el braç, però quan semblava que era a punt de tocar-lo i va posar el braç dins l'aigua, la imatge es va fer fonedissa i va acabar desapareixent.

Durant molts dies es va repetir la mateixa història. En Narcís estava completament pertorbat i ni tan sols escoltava la veu de la deessa Eco, que li deia que n'estava enamorada, i l'avisava de què allò que veia a l'aigua era, en realitat, el seu propi reflex.

Finalment un dia, en Narcís va embogir completament

per aquella bellesa del riu, es va llençar a l'aigua pensant que era la única manera de poder trobar-lo. En Narcís va buscar i buscar aquell noi misteriós sota l'aigua i per la seva obsessió es va acabar ofegant.

En el lloc on en Narcís havia passat hores i hores contemplant, sense ser-ne conscient, el seu propi reflex, hi va néixer una flor molt bella, una flor que s'anomena narcís.

# Els tres óssos i la nena

Adaptació de E.P.R

Hi havia una vegada una família de tres óssos que vivia en una caseta enmig del bosc. Un dels óssos era molt gran i era el pare, l'altre de mida mitjana era la mare i el més petit dels tres era el seu fill.

Damunt la taula hi havia els tres plats per a menjar la sopa: Un plat gran pel pare ós, un plat de mida normal per la mare ós i un plat petit pel seu fill, l'osset.

A la caseta hi havia tres cadires, cada ós tenia la seva cadira per seure. Una cadira gran pel pare ós, una cadira mitjana per la mare ós i una cadireta pel petit ós.

I també hi havia també tres llits. Un llit molt gran pel pare ós, un llit normal per la mare ós i un llitet menut per l'ós més petit.

Un dia els tres óssos van fer una sopa molt bona per sopar. La van posar en els tres plats i com que era acabada de fer i encara era molt calenta, mentre esperaven que es refredés una mica, se'n van anar a fer una passejada pel bosc.

I mentre els tres óssos passejaven, va arribar una nena fins la porta de la caseta. Aquella nena era xafardera i mirant per les finestres va veure que dins de la casa no hi havia ningú, va obrir la porta i va entrar.

La nena va veure els tres plats de sopa damunt la taula. Com que tenia una mica de gana va tastar la sopa del plat més gran. Encara era molt calenta i es va cremar la llengua. Llavors va tastar la sopa del plat mitjà que també va trobar massa calenta i no se la va voler menjar. Per acabar va tastar la sopeta del plat petit. Aquella sopa era perfecta, no era ni massa calenta ni massa freda, així que se la va menjar tota.

Després de menjar la sopa, la nena vas voler seure a la cadira gran i la va trobar massa alta. Llavors va seure a la cadira mitjana i la va trobar massa tova. Finalment va seure a la cadira més petita. La va trobar perfecta, ni massa alta ni massa tova, així que s'hi va asseure ben asseguda per descansar una mica; però aquella cadireta era massa petita per ella i, de sobte, es va trencar i la nena per terra va acabar.

Llavors la nena va mirar la resta de la caseta i va arribar a l'habitació on hi havia els tres llits. Per començar es va estirar al llit més gran i va trobar que era massa dur. Després es va ajeure al llit mitjà i va trobar que el coixí era massa gran. Finalment es va posar al llit més petit i el va trobar perfecte i de seguida s'hi va quedar completament adormida.

Quan els tres óssos van tornar de la passejada i anaven a

menjar la sopa.

El pare és va dir amb la seva veu ronca:

- Algú ha tastat la meva sopa!

L'óssa mare va dir amb la seva veu, bastant més fina:

- Algú també ha tastat la meva sopa!

I el petit és va dir amb la seva veueta:

- Doncs algú s'ha menjat tota la meva sopa!

Lavors l'ós pare va veure la seva cadira i va dir:

- Algú s'ha assegut a la meva cadira!

I la mare és va dir:

- I també a la meva!

I l'osset es va queixar amb veu plorosa:

- Doncs algú s'ha assegut a la meva cadira i l'ha trencat!

I els tres ósos van començar a buscar per tota la caseta.

Quan van arribar al dormitori, el pare és va exclamar amb la seva forta veu:

- Algú s'ha ficat al meu llit!

La mare és va cridar encara més:

- Algú s'ha ficat també al meu llit!

I en l'ós petit va exclamar amb la seva veueta:

- Doncs algú s'ha ficat al meu llit .... i encara hi és!!!!

La nena que estava dormint al llit, de sobte es va despertar espantada.

I encara es va espantar més quan va veure als tres ósos mirant-la des de costat del llit, així que va fent un salt per sortir del llit i va sortir corrent de la caseta.

Els tres óssos es van quedar bocabadats veient com aquella nena desconeguda havia fugit de casa seva com una esperitada.